

Datum: 02.03.2018

Medij: Večernje novosti

Rubrika: Kultura

Autori: RAdmila Radosavljević

Teme: filmski, dramski, pozorišni umetnici

Naslov: Verujem da će doći renesansa

Napomena:

Površina: 872

Tiraž: 80000

Strana: 18,23

МАЂАРСКИ РЕДИТЕЉ КОРНЕЛ МУНДРУЦО О СВОМ ФИЛМУ "ЈУПИТЕРОВ МЕСЕЦ",

ПУБЛИЦИ овогодишњег Феста покљонио се велики мађарски филмски и позоришни редитељ и продуцент Корнел Мундруцо, коме је пре неколико вечери уручена Плакета Југословенске кинотеке за допринос европској кинематографији.

На наш 46. "Фестивал фестивала" стигао је са новим остварењем "Јупитеров месец", и, уз Иштвана Саба и Карена Шахназарова, био је најзначајнији гост који се представио нашим филмофилмама. Његов "Јупитеров месец" доживео је велики успех на прошлогодњем Кану, а са пројекције у Сава центру, у оквиру програма "Фокус Европа", испраћен је овацијама.

Разговор за "Новости" са једним од најрадикалнијих и најцењенијих европских филмских аутора данашњице уприличен је у Кинотечи, после уручења признања које га је, како је изјавио за наш лист, веома узбуђило.

- Кад добијате награде на фестивалима, ту су некакви жирији који процењују оно што сте тренутно урадили, а признања кинотека су нешто друго, по мом мишљењу много значајније. Она су потврда да иза себе имате нешто што сте створили, неки рад о којем ће млади ствараоци, критичари и теоретичари филма промишљати и у неким будућим годинама - каже Мундруцо, чији су филмови "Дивни дани", "Делта", "Нежни син - Пројекат Франкенштајн", "Бели бог"... освајали награде на светским фестивалима (Гран-при и награда критике Фипресци у Кану, Сребрни леопард у Локарну...).

● **Главни јунак ваше приче је емигрант из Сирије, који преко Србије покушава да уђе у Мађарску. Иако је филм жанровски "смештен" у породичну драму, да ли та општа критика мађарског и европског друштва стиже до гледалаца?**

- Ако данас живимо у свету у којем се све моралне и људске вредности размењују за новац и моћ, онда не можете да не budete оштар критичар и да, ако се већ бавите филмом или неком уметношћу, политика и друштво не буду подтекст и позадина онога о чему говорите. Али већина људи више и не реагује на критику, на делу је, глобално, ужасно поједностављење ствари. Мали, обичан човек је "хипнотисан" и застрашен

Верујем да ће доћи ренесанса

Радмила Радосављевић

Живимо у свету где се правда, истина и људскост размењују за новац и моћ, али још имам наду

Територије за уметност

● **Мађарски филм је доживео велику ренесансу, његови аутори убрајају се међу најангажованије. Чему можете да захвалите на томе?**

- Мрачном времену, оно је увек било и биће добро за стварање уметничких дела. Имали смо комунизам, када је јако било тешко направити ангажовани сценарио који истинито говори о животу, али су многи аутори истрајали на томе. То њихово неприхватање да фалсификују истину утицало је и на нове генерације које су долазиле, и то је некако прерасло у традицију. Можда смо ми увек тужни и несрећни, али просто видимо проблеме на другачији начин, и говоримо о томе. Јер, ако се бавите уметношћу, морате да ризикујете, и морате да нађете нове територије за своју уметност, што је изненађујуће.

борбом за егзистенцију, потрошачком идеологијом, популистичким друштвом, одсуством правог система вредности и моралне вертикале, па су и његове реакције на оно што се догађа површне, јер живи у страху.

● **Колико је то корумпирано друштво, а у филму видимо и доктора који зарађује на кријумчарењу емиграната, још страшније за наше земље, које су из једног несавршеног социјализма**

ушле у транзицију и брутални капитализам?

- Нама се та транзиција догодила у постсовјетској ери, нисмо имали времена да се учимо демократији, и тако су у земљама источног блока настала квазидемократска друштва, која нису потпуно ауторитарна, али нису ни суштински слободна. Сада, под ударом бруталног капитализма, за који јоште нисмо били припремљени, и нестајањем социјалне државе, тешко је проценити да ли је права ствар да се ипак окренемо демократији и савладавању градива шта она суштински значи, или да се вратимо прошлости. С друге стране, морам ипак да кажем, и врло ми је жао због тога, да се ја још из мог детињства сећам да је нама у то време у Мађарској било веома тешко. Наравно, на нама

Datum: 02.03.2018

Medij: Večernje novosti

Rubrika: Kultura

Autori: RAdmila Radosavljević

Teme: filmski, dramski, pozorišni umetnici

Naslov: Verujem da će doći renesansa

Napomena:

Površina: 872

Tiraž: 80000

Strana: 18,23

ЕВРОПИ КОЈУ ЈЕ ПОРАЗИЛА ЕВРОПСКА УНИЈА, ПОПУЛИЗМУ

Фото Фест

смо сада најбољи у томе, и уопште нисам задовољан са инфантилизмом и са политиком коју ми водимо као држава.

- Готово у свим вашим филмовима, па и у "Јупитеровом месецу", постављате тезу да је потребно вратити се вери, али не у оном религијском смислу. Сматрате да је најважније веровати, имати наду?

- По мом мишљењу, "Јупитеров месец" је прича о веровању у правду, у истину, тај филм нам и говори о томе да изгубљено веровање ипак можемо да пронађемо. Ја нисам песимиста. Моје веровање је, рецимо, да ако Европа, односно Европска унија, нађе европски одговор на економску и емигрантску кризу, да ће је то само учинити јачом, и неће значити да је та криза била против ње. Јунака "Јупитеровог месеца" на почетку филма видимо као страшног, корумпираног човека, а на крају је слика о њему другачија, јер је успео да се промени.

- Где данас тај мали, обичан човек, престрашен капитализмом, корупцијом, популизмом, може да пронађе наду?

” Нисмо имали времена да се учимо демократији

- Ми нисмо дехуманизовали емигранте, њихове државе, банкарне... него смо дехуманизовали сами себе мржњом и страхом. И као што је говорио велики Фасбиндер, страх једе душу. Ми, дакле, нисмо дехуманизовани од стране Европске уније и света, него од нас самих, и ми смо одговорни ако немамо наду. Јер, веровати у добро, у правду и истину, и желети да своје окружење промениш боље, дубоко су интимне ствари. Нико нам други неће донети наду на тацни и рећи изволите, него свако од нас, као појединац, сопственом снагом мора да је створи и да се бори за њу. Данас читам пуно о ренесанси, мислим да нам она као историјски период даје пуно наде, и доста тога можемо да научимо из ње. Најважније је то да после сваког тешког и мрачног времена увек долази ренесанса. ■

је одговорност за нашу будућност, и за будућност коју стварамо за нашу децу, и искрено верујем да уметност помаже у томе да сагледамо прави пут.

- Наше земље имају сличну историју, у време које помињете у Европу се гледало као у идеал демократије, система вредности, грађанских слобода... Да ли је Европска унија поразила ту Европу?

- Ја сам генерација која је у сваком смислу гајила огромну наду у европску идеју и веровала јој, а данас је та европска идеја поприлично изгубљена. Последњих двадесет година готово да је уништена, изгубили смо веровање, економска криза која је тада настала проузроковала је још више криза - емигрантску, јачање расизма и деснице, и европско друштво је глобално постало пуно страха. То је право време да се сервира популизам. Ми можда нисмо били студенти те европске "школе", али нам стварност показује да

Фото Петар Милошевић

